

1. Sin in hudič.
(Boleška narodna povest)

Nekdaj je živel mati s svojim sinom. Mati je bila mati zelo revna mu velevala (namreč sinu) da mora iti služiti in on gre skozi neki gozd, v gozdu ga je pa srečal neki lovec, kateri je jezdit. Ta lovec ga je vprašal: Kam greš, on pa odgovori: Služiti. Lovec mu reče: Pojdite z mano in ga je peljal v pekel. Hudič mu reče: Takoj v peklu mi boš derova nosil. Ko je leto minulo mu hudič reče: Jaz te ne morem več imeti. Za plačilo mu pada osla, kateri ce, kine serje. Potem pa gre proti krčmi in je rahleval vina spil ker ga je že velikozdaj pa krčmarica pravi: plačaj! Saj imam osla v hlevu. Kaj osel odgovori krčmarica. Saj moj osel cekine serje. Serje jih ja če bi ti kdo verjel. Sin pa reče vzemite pekar in pojdivo v hlev. Ko v hlev pridejo pravi sin oslu: Osel! serji ce, kine. Ko je osel že sral se ni krčmar pekarja protivljenega držal potem je hitro pekar pod stavil in hipoma je bil poln. Ker se je že zmracilo je šel sin spat. Po noči je pa krčmarica krčmarju rekla: Pri nas imamo ravno (tistega) takega osla. Tega kateri cekine serje deniva v sobo unega našega pa v hlevu pustimo. Jutri zjutraj ko je ta sin vstal vzela je osla in je šel proti domu. Ko domu pride ga mati vpraša: Kaj si zaslužil in on odgovori: Oslo, kateri cekine serje. Mati mu pa rečejo: Laž, se laž! No pa če ne verjamate pojdite gledat in res sta šla in sin reče vohu: Osel serji cekine, pa nič ni bilo. Mati so pa sinu rekli no zdaj pa vidiš kako cekini lete. Potem gre zopet v Trugič služiti po ravno isti poti kot prvokrat pa zopet je srečal hudiča kateri ga je zopet prašal kam gre, on pa odgovori: Služiti. Hudič mu pa reče: Pojdi z mano in ga pelje v pekel.

Sluđić mu reče: Daj mi pa boš vodo nosil. Koj je nekaj časa nosil se je kuđiću prepovčasi zdelo enkrat ko ga ni bilo ne, kaj časa je šel sam knjema po vodo ko vidi da koplje dokler bođe do vode prišel in potem ^{še le} vodo vjel. Sluđić mu pa reče: Vidiš li moras čela vodnjak nesti. Sluđić mu pa pravi izberi kar si hočeš jaz te ne morem več imeti in si izbere mizo katere se sama napravlja. Daj je pa šel zopet proti krčmi in tam jo postavi in reče: Miza napravi se narboljših reči in precej je bilo polno potem pa pokliče okoli ljudi in pa se niso vse snedli. Ker je bil že noč je šel sin spat. Po noči pa reče krčmarica krčmarju reče: Ti pri nas imamo ravno tako mizo, to got v sobo ne simo uno pa doli prinesimo. Jju, kraj ko se je zbudil je vzel mizo in šel proti domu. Ko domu priđe ga mati prašajo kaj sin pa adaj zagluzil. Sin pa reče: Tako mizo katere se sama napravlja. Ja mislim da ravno tako kakor v prvikrat. No bođete pa videli in reče mi, si: Miza napravi se, pa nič se ni napravila. No z daj pa vidiš kako se je napravila. Daj gre zopet v tretje služiti in gre po ravno listi polti kakor prvikrat in drugič in zopet je srečal lovca kateri ga oprasa kam greš s sin pa odgovori: Služit. Sluđić pa reče pojdi z mano in ga pelje v pekel. Sluđić mu reče: Daj mi boš zezjavico mešal. Koj je leto minulo kuđić sinu reče: Jaz te ne morem več imeti za plačilo ti pa dam bet. Daj pa gre zopet proti krčmi in reče krčmarici: Daj pa imam tako bet kateri sam solči potem gre pa spat. Po noči pa krčmarica krčmarju reče: Ti pri nas imamo ravno tako bet. Jju, kraj ko vstane ogleda bet ko pozna da ni njegov reče krčmarici kajni moj bet ni mi morate ga prinesiti če ne mu bođem reknel bet solci ona pa reče miza že nimamo. Daj betu reče: Bet solci ker si in je začel razbijat od stropa dohtal. Krčmarica

pa je začela hitro vpiti saj ti bom precej prinesla in hitro leti po,
njega in ga prinese. Potem pa reče sin Krčmarici: Ker ste imeli to
imate tudi gotovo mizo katero se sama naprava. One se pa že
nimamo če mi ne prinesete bodem belu rekel: Bel tolici krčmar,
ja in krčmarico, ker noče prinesli reče belu: Bel tolici krčmarja
in krčmarico in je začel natepavat baba je pa hitro začela vpiti pusti
naju saj ti bom prinesla in je hitro letela po mizo in jo je
prinesla. Ker ste imeli te dve reči imate gotovo tudi osla kateri
ekine serje. One, tega pa že nimamo. Sin pravi: Če mi ne daske
nazaj bom belu rekel: Bel bij krčmarja in krčmarico, ker noče pri-
nesti reče belu: Bel bij krčmarja in krčmarico in je začel na-
tepavat. Krčmarica je pa rekla: Pusti naju saj ti bom ga pri-
peljala in je hitro letela v klev in je prinesla pripeljala.

Potem pa gre domu, na poti pa sreča nekega bereča, kate-
ri ga upraša kam gre on odgovori domu. Bereč pa pravi
ako mi das listo mizo katero imas ^{gor} pa ti dam to mavho pedar
hočeš ti bodo prišli vojaki, daj pa kar na mavho poterga in reče
Ja naj mu vzamejo mizo in zdaj je imel že škira reči in je šel
domu. Ko je domu prišel sta so bili mati zelo veseli ker je
zdaj tako veliko zaslužil. Tam v tisti deželi je se je oženil
sudi. Kralj in je prosil mizo za mesec na posodo. Preteklo
je mesec, dva, trije mize se ni bilo nazaj. Sin jizen gre k kralju
in mu reče Ja hočeš mizo nazaj in mu jo ni hotel dati.

Drugič gre pa z belom in jim je vzel vojsko mizo. Kralj jizen
je poslal za njim vojake on je pa belu rekel. Bel tolici in
vse pobij samo na vsakem koncu enega pusti. Potem
je šel domu. Ko je enkrat ravno oval je poslal cesar
slo vojno kojih in zagleda poteka na mavho in reče
Ja naj pobijejo vso vojko samo na vsakem koncu